

Írta: **Kevin R. Duncan** elder
a Hetvenektől

Nem kevesebb, mint a túlélésünk

Legyen elég bölcsességünk és bizalmunk az élő próféták és apostolok tanácsainak követéséhez!

1848 tele sok nehézséget és kihívást hozott a Nagy-sóstó völgyében letelepedő pioníroknak. Brigham Young 1847 nyarán kijelentette, hogy a szentek végre megérkeztek rendeltetési helyükre. „Ez az a hely”¹ – mondta Brigham Young, aki korábban látomásban már látta, hol kell letelepedniük a szenteknek. Az egyház korai időszakában, az evangélium visszaállításának kibontakozásával párhuzamosan a tagokat hatalmas viszontagságok érték. Otthonaik elhagyására kényszerültek, zaklatták és üldözték őket. A fennsíkon átkelve számtalan nehézséget szenvedtek el. Most végre-
alahára ott voltak, ahol lenniük kellett.

1848 tele azonban rendkívül kemény volt. Annyira hideg volt a tél, hogy az emberek egy részének csúnyán megfagyott a lába. A nyugtalanság lelkülete ütötte fel fejét a szentek között. Néhány egyháztag kijelentette, hogy a völgyben nem építenek otthont maguknak. Továbbra is a szekerekben akartak lakni, mert biztosak voltak benne, hogy az egyház vezetősége majd jobb helyre vezérli őket. Hoztak magukkal magokat és gyümölcsfa-csemetéket, de nem akarták a kietlen sivatagi földbe ültetve

elpazarolni őket. Jim Bridger, a kor egyik ismert felfedezője azt mondta Brigham Youngnak, hogy ezer dollárt ad a Nagy-sóstó völgyében termett első véka kukoricáért, mivelhogy ez teljes képtelenség.²

A dolgokat tovább bonyolította, hogy Kaliforniában aranyat fedeztek fel. Néhány egyháztag már elképzelte, hogy egyszerűbb és bővelkedőbb lenne az élet, ha jobb megélhetést és jobb éghajlatot keresve továbbmennének Kaliforniába.

Az elégedetlenség ezen árnyékában Brigham Young így szólt az egyház tagjaihoz:

„[Ez a völgy] az a hely, amit Isten kijelölt a népének.

A serpenyőből a tűzbe dobtak minket, a tűzből pedig a padló közepére, most itt vagyunk és itt is maradunk. Isten megmutatta nekem, hogy ezen a helyen kell letelepíteni népét, és itt fogunk gyarapodni. Szentjei javára meg fogja szelídíteni az elemeket, megdorgálja a fagyot és a talaj meddőségét, és gyümölcsöző lesz a föld. Testvérek, most menjetek, és vessétek el... a magjaitokat.”

Ezen áldások ígérete mellett Young elnök kijelentette, hogy a Sóstó

völgye a nemzetek sugárútjaként válik majd ismertté. Királyok és uralkodók látogatnak majd el erre a földre. Ami pedig a legjobb, sor kerül az Úr templomának felépítésére.³

Ezek figyelemreméltó ígérek voltak. Sok egyháztag hitt Brigham Young próféciaiban, míg mások kételkedők maradtak, és továbbálltak a jobb élet reményében. A történelem azonban bebizonyította, hogy Brigham Young minden prófécija valóra vált. A völgy virágozott és termést hozott. A szentek gyarapodtak. 1848 telének viszontagságai komoly előremozdító erőt képviseltek az Úr számára, amivel értékes leckét taníthatott népének. Megtanulták – ahogy mindnyájunknak meg kell tanulnunk –, hogy ebben az életben az oltalomhoz vezető egyetlen biztos és biztonságos utat az Isten prófétáiba vetett bizalom és tanácsuk követése adja.

Bizony, egyháztagságunk egyik legnagyobb áldása az, hogy Isten élő prófétái vezetnek minket. Az Úr azt mondta: „...egyszerre soha nincs egy-nél több valaki a földön, akire rá lenne ruházva ez a hatalom és ennek a papságnak a kulcsai”⁴. Az egyház mai prófétája és elnöke, Thomas S. Monson kapja meg Istennel az egyház

teljes tagságára és a világra vonatkozó szavát. Rajta kívül az Első Elnökségben szolgáló tanácsosait, valamint a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjait is prófétákként, látnokokként és kinyilatkoztatókként támogatjuk.

A kietlen földön fagyoskodó korai szenteknek bizonyára hitre volt szükségük, hogy bízzanak a prófétájukban. Nem kevesebb, mint a túlélésük és az életük forgott kockán. Ám az Úr megjutalmazta őket az engedelmességükért, megáldva és felvirágoztatva azokat, akik követték az Ő szószólóját.

Az Úr ma is így tesz, veletek és velem is. A világ tele van számos önszerű könyvvel, önjelölt szakértőkkel, sok-sok elmélkedővel, pedagógussal és filozófussal, akik bármilyen és minden témához hozzászólnak és tanácsot adnak. Korunk technológiájával témák tömkelegének információi állnak akár egyetlen gombnyomásra a rendelkezésünkre. Könnyű beleesni annak csapdájába, hogy a gyerekneveléstől a boldogságkeresésig mindenben a „test karjától”⁵ kérünk tanácsot. Bár érdemi információk is vannak ezek között, az egyház tagjaiként mi a szintiszta igazság forrásához is hozzáférünk, magához Istenhez. Jól tennénk, ha problémáinkra és kérdéseinkre úgy keresnénk választ, hogy megvizsgáljuk, prófétáin keresztül mit nyilatkoztatott ki az Úr. Korunk ugyanezen technológiája majdnem minden témában kezünk ügyébe helyezi a próféták szavait. Mit tanított nekünk Isten a prófétáin keresztül a házasságról és a családról? Mit tanított a tanulásról és az előrelátó életmódról? Mit tanított nekünk prófétáin keresztül a személyes boldogságról és beteljesülésről?

Előfordulhat, hogy idejétmúltnak, népszerűtlennek, vagy akár lehetetlennek tűnik, amit a próféták tanítanak. Isten azonban a rend Istene,

Svédország, Stockholm

és létrehozott egy olyan rendszert, mely által megtudhatjuk az Ő akaratát. „Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.”⁶ Korunk, az idők teljessége adományozási korszakának kezdetén az Úr megerősítette, hogy prófétáin keresztül tartja velünk a kapcsolatot. Azt mondta: „...szavam... mind beteljesül, akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz.”⁷

Bízni a prófétákban és követni őket nem csupán áldás vagy kiváltság. Ezra Taft Benson elnök kijelentette, hogy „[nem kevesebb, mint] a szabadságunk múlik a próféta követésén”. Majd felsorolta „A próféta követésének tizennégy alaptételét”. A ma reggeli ülésen Claudio Costa elder, a Hetvenek elnökségéből ékesszólóan beszélt erről a tizennégy alaptételről. Mivel azonban nagyon fontosak, én is elismélem őket.

„Első: A próféta az egyetlen olyan ember, aki mindenben az Úr nevében beszél.

Második: Az élő próféta fontosabb számunkra az alapműveknél.

Harmadik: Az élő próféta fontosabb számunkra a halott prófétánál.

Negyedik: A próféta soha nem fogja tévútra vinni az egyházat.

Ötödik: A prófétának semmilyen világi képzettséggel vagy végzettséggel nem kell rendelkeznie ahhoz, hogy bármikor, bármiről szóljon vagy bármiben cselekedjen.

Hatodik: A prófétának nem kell az »így szól az Úr« szavakat használnia ahhoz, hogy szavai szentírást alkossanak.

Hetedik: A próféta azt mondja nekünk, amit tudunk kell, és nem mindig azt, amit tudni szeretnénk.

Nyolcadik: A prófétát nem korlátozza az emberi logika.

Kilencedik: A próféta bármivel kapcsolatban kaphat kinyilatkoztatást – legyen az földi, mulandó vagy pedig lelki dolog.

Tizedik: A próféta közügyekben is részt vehet.

Tizenegyedik: Két csoport számára bizonyul legnehezebbnek a próféta követése: azoknak, akik a tanultság miatt, és azoknak, akik a gazdagság miatt kevélyek.

Tizenkettedik: A próféta nem feltétlenül lesz népszerű a világban vagy a világi emberek között.

Tizenharmadik: A próféta és a tanácsosai alkotják az Első Elnökséget – az egyház legfelsőbb kvórumát.

Tizennegyedik: Az élő próféta és az Első Elnökség követése... áldást, elutasításuk szenvedést eredményez.”⁸

Testvéreim, az 1848-as szentekhez hasonlóan dönthetünk úgy, hogy követjük a prófétát, vagy fordulhatunk tanácsért a test karjához. Legyen elég bölcsességünk és bizalmunk az élő próféták és apostolok tanácsainak követéséhez! Tanúja vagyok az ő jóságuknak, és bizonyosságot teszek arról, hogy Isten hívta el őket. Bizonyosságot teszek továbbá arról, hogy a szavaik iránti engedelmesség által közelíthetjük meg biztonságos módon az életet, ezáltal találhatunk megoldásokat a problémáinkra, így nyerhetünk békét és boldogságot ebben a világban, valamint biztosíthatjuk szabadulásunkat. Ezt a tanúbizonyosságot az Úr Jézus Krisztus szent nevében teszem, ámen. ■

JEGYZETEK

1. Brigham Young, idézte: Wilford Woodruff, in *The Utah Pioneers* (1880), 23.
2. Lásd Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers* (1956), 9–15; lásd még Gordon B. Hinckley, „Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert,” *Ensign*, Oct. 2001, 70–72.
3. Lásd Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, 11–12; lásd még *Ensign*, Oct. 2001, 71.
4. Tan és a szövetségek 132:7.
5. Tan és a szövetségek 1:19.
6. Ámós 3:7
7. Tan és a szövetségek 1:38.
8. Ezra Taft Benson, „Fourteen Fundamentals in Following the Prophet,” in *1980 Devotional Speeches of the Year* (1981), 29–30.

Írta: **Gerrit W. Gong** elder
a Hetvenektől

Az örökkévalóság templomi tükrei: Tanúbizonyosság a családról

Ha az örökkévalóság szempontjából tekintünk az evangéliumi megtérésre és a templomi szövetségekre, akkor örökkévaló családjunk minden nemzedékében áldások sokaságát láthatjuk.

Kedves testvéreim! Amikor fiunk a Provói Misszionáriusképző Központban volt, Gong nőtestvér frissen sült kenyeret küldött neki és misszionárius-társainak. Itt van néhány köszönőlevél, melyet Gong nőtestvér kapott cserébe a misszionáriusoktól: „Gong nőtestvér, a kenyér felidézte az otthon ízeit.” „Gong nőtestvér, csak azt mondhatom, ejha! Édesanyám főztje után ez a kenyér a legfinomabb, melyet valaha ettem.” Ez a kedvencem: „Gong nőtestvér, a kenyér csodás volt.” Majd viccesen így folytatta: „Emlékezzen rám, ha esetleg már nem jönnének ki olyan jól a férjével!”

Nagyon szeretjük a misszionáriusainkat – minden egyes nővért, eldert és idősebb házaspárt. Örökké hálások leszünk annak a különleges misszionáriusnak, aki elhozta családjunknak Jézus Krisztus visszaállított evangéliumát.

Hálásan tanúbizonyosságot teszek arról, hogy ha az örökkévalóság szempontjából tekintünk az evangéliumi megtérésre és a templomi szövetségekre, akkor örökkévaló családjunk minden egyes nemzedékében áldások sokaságát láthatjuk.

A Gong családból elsőként édesanyánk, Jean Gong tért meg Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába. Hawaiiin, Honoluluban tizenévesként odafigyelt az üzenetre, ismereteket szerzett, megkeresztelkedett és konfirmálták. Ő pedig máig hű maradt a hitéhez. Hithű egyháztagok segítettek édesanyámnak, így tehát voltak evangéliumi barátai, egyházi elhívásai, és folyamatosan táplálták Isten jó szavával. Mai szóhasználattal minden új megtért, minden fiatal egyedülálló felnőtt, mindenki, aki újra tevékeny lesz az egyházban, másokkal